

Verleden, waar mijn ziel doorhenen glijdt
Zooals een ster verschiet.
O, mijne vrienden, al te lang verbeid,
Treedt gij mij tegen uit uwe eeuwigheid,
Die me in den bloei van mijnen dag verliet?
Wat weten wij?.... Wat niet?

Wij leeren eerst het leven aan den dood
In 't uur, dat ons bevrijdt.
Heb dank, o leven, voor het avondrood,
Gezegend zij der aarde warmen schoot.
Wij ijlen door de ruimte en den tijd....
't Is goed, ik ben bereid.
